

الله الرحمن الرحيم

تعريف اختيار

بر مبنای استاد سید منیر الدین حسینی الهاشمی (ره)

تغییر مبنای فلسفی

- ◀ عدم امکان تعریف اختیار بدون تغییر مبنای فلسفی
- ◀ شرح اجمالی از مبنای فلسفی استاد حسینی (ره)
- ◀ کاربردی بودن جزوه طبقه‌بندی روند، ارکان و مدل
- ◀ مواجه بودن هر فیلسوفی با سه مسئله اصلی
 - ◀ نسبت میان وحدت و کثرت
 - ◀ نسبت میان زمان و مکان
 - ◀ نسبت میان آگاهی و اختیار
- ◀ تغییر مبنای فلسفی برای پاسخگویی به سه مسئله فوق

دلیل تغییر مبنای فلسفی

ناتوانی توصیفی اصالت ذات

- امتناع تعریف نسبت میان وحدت و کثرت
- وحدت مطلق یا این‌همانی
- کثرت مطلق یا تباین به تمام ذات

ناتوانی توصیفی اصالت ربط

- امتناع تعریف نسبت میان زمان و مکان
- ایستایی مطلق و نفی حرکت و تغییر
- تبديل شدن زمان به یکی از ابعاد مکان

ناتوانی توصیفی اصالت تعلق

- امتناع تعریف نسبت میان آگاهی و اختیار
- منتھی شدن به ایستایی با نقشه ثابت و پایان یافتن حرکت
- پیدایش مبنای اصالت فاعلیت با محور بودن اختیار

اصلت ربط

- ◀ کیفیّت و آثار خارجی موجودات منتب به ذات آن‌ها نیست
- ◀ در صورت انتساب آثار و عوارض به ذات، تغییر محال می‌شود
- ◀ در صورت اختصاص آثار به ذات، ارتباط ما با اشیاء قطع می‌شود
- ◀ با اصلت ذات ما هیچ درگ و فهمی از اشیاء نخواهیم داشت
- ◀ اصلت ذات به انفصل و تباین مطلق موجودات منتهی می‌شود
- ◀ ارتباط علّت با معلول قطع شده و رابطه علّت با مشکل مواجه می‌شود
- ◀ نسبت میان اشیاء و ربط میان آن‌هاست که کیفیّات را تولید می‌کند
- ◀ مکان و زمان شیء تغییر کند، عوارض نه گانه آن تغییر می‌کند
- ◀ جاذبه و فشار موجودات پیرامونی است که وضعیت هر موجود را تعیین می‌کند
- ◀ درگ ما از اشیاء تابع نسبت میان ما و آن‌هاست

اصل تعلق

- ◀ اصل بودن ربط در پیدایش کیفیّات، به ثبات و ایستایی منجر می‌شود
- ◀ تمام ارتباطها وجود دارد و تغییر نمی‌کند
- ◀ هیچ ربط جدیدی پدید نمی‌آید و ربطی قطع نمی‌شود
- ◀ آن‌چه ما تغییر می‌نامیم در حقیقت همین‌الآن وجود دارد
- ◀ آینده تبدیل می‌شود به مکانی که ما قادر به درک فعلی آن نیستیم
- ◀ تمام موجودات یک بعد مکانی چهارم پیدا می‌کنند که نام آن زمان است
- ◀ زمان نفی می‌شود
- ◀ ایجاد ربط میان دو موجود نیاز به میل و کششی از دو طرف دارد
- ◀ ربط در صورتی پدید می‌آید که موجودات میل به ترکیب با هم داشته باشند
- ◀ هر شیء میل ترکیبی با بعضی از اشیاء دارد
- ◀ در صورتی که میل ترکیبی به برقراری ربط منتهی شود تغییر رخ می‌دهد

اصلت فاعلیّت

- ▶ پایان یافتن تمام تغییرات در صورت تغییر نکردن میل
- ▶ اگر میل ترکیبی دلیل برقراری ربط باشد حرکت تمام می‌شود
- ▶ تمام ربطهای بالقوه به تدریج بالفعل شده و ایستا می‌شود
- ▶ سرعت تغییرات کاهش یافته و به صفر می‌رسد
- ▶ حرکت تمام اجزای عالم کندشونده خواهد بود
- ▶ حالت و میل درونی موجودات تغییر می‌کند
- ▶ هیچ موجودی قادر به تغییر درون خود نیست
- ▶ میل ترکیبی درونی موجودات توسط فاعل مافوق آن‌ها متحول می‌شود
- ▶ دلیل تصرف فاعل مافوق در حالات مادون به دلیل تصمیمات مادون است
- ▶ هر فاعلی در گستره‌ای تعیین شده از مافوق دارای اختیار است
- ▶ هر اختیار، تصمیم و فعلی تبدیل به قانون و رابطه علیّت خاص برای مادون می‌شود
- ▶ فاعل مافوق در صورت هماهنگ یافتن تصمیمات مادون، قدرت او را توسعه می‌دهد
- ▶ ناهمانگی تصمیمات فاعل مادون با میل مافوق، کاهش قلمرو اختیار را در بر دارد
- ▶ با اصلت اختیار و فاعلیّت، حرکت هرگز تمام نمی‌شود و پایان نمی‌یابد

تعریف اختیار

- ◀ تعریف اختیار به امکان فعل و ترک؛ امکان اطاعت و عصیان
- ◀ تعریف منطقی اختیار به: وجودی که تحت ضرورت نسبت عمل نمی‌کند
- ◀ تعریف اختیار به له آن یفعل و له آن لایفعل
- ◀ تعریف اختیار به حاکمیّت بر ربط
- ◀ تعریف اختیار به نقیض کیفیت؛ سلب کیفیت‌های متعدد
- ◀ تعریف اختیار به محصول کیفیت؛ اصل گرفتن کیفیت در اختیار
- ◀ تعریف اختیار به منشأ کیفیت؛ محصول بودن کیفیت برای اختیار
- ◀ تعریف شخص مختار به اختیار به علاوه کیفیت
- ◀ اختیار به عنوان اساس پیدایش نسبت‌ها و تناسبات عینی
- ◀ تعریف اختیار به تعلق به ولايت؛ طلب تصرف
- ◀ تعریف اختیار به طلب نیابت و طلب تصرف و تعلق به ولايت

الزامات تعریف صحیح از اختیار

- قابل تعریف نبودن اختیار بدون تعریف فاعلیت و ولایت
- اصل بودن نظام ولایت در پیدایش و توسعه اختیار
- دارای اختیار بودن جمیع مراتب ولایت
- ضرورت تعریف اختیار به نحو غیرتفویضی و غیرجبری
- اصل بودن اختیار در جهت‌گیری بشر
- قدرت بر طلب؛ نازل‌ترین تعریف برای اختیار
- طلب ولایت و نیابت؛ طلب نیابت ملکوتی یا طلب نیابت حیوانی
- طلب تصرّف در سایر موجودات
- امکان تصرّف قدرت‌الطلب در عینیّات؛ به واسطه امداد شدن
- اختیار به معنای قدرت بر جعل و خلق
- تعریف شدن جبر در ذیل اختیار، در تعریف اختیار به طلب نیابت و خلافت

محوریّت اختیار

- ◀ تنافی اختیار و علیّت
- ◀ ناسازگاری علیّت تحریدی با تمامی تعاریف اختیار
- ◀ ضرورت وجود رابطه علیّت به معنایی غیرتحریدی و غیرانتزاعی
- ◀ تنافی اختیار با اصالت ذات و کیفیّت
- ◀ محصول بودن کیفیّت برای اختیار؛ اختیار موجود کیفیّت
- ◀ عدم امکان جمع منطقی میان اصالت ماهیّت و اصالت وجود با اختیار
- ◀ تبعیت علم و آگاهی از اختیار
- ◀ نیاز حصول تدریجی علم به اختیار
- ◀ امکان رشد تمامی علوم و زیاده و نقصان، به دلیل حضور و تأثیر جهت اختیار در آنها
- ◀ تحقق اختیار همراه با علم اجمالی و متأخر بودن تبیین علم اجمالی نسبت به اختیار

محوریّت اختیار

نیاز تکامل و رشد به اختیار

ضرورت وجود اختیار برای تحقق پرستش

ضرورت اعطای اختیار به مخلوق، در صورت خلق او به عنوان خلیفه

تعريف قرب الى الله به توسعه اختیار از طریق شکر منعم

تفاوت اختیار با انتخاب

اختیار به معنای انتخاب جهت؛ پیش از تحقق آگاهی

انتخاب به معنای سنجش دو راه موجود با یکدیگر؛ پس از تحقق آگاهی

تفاوت انتخاب به معنای بهینه‌گزینی با اختیار به معنای حاکمیت بر جهت

اختیار به معنای حاکمیت بر قانون و تفاوت اساسی آن با انتخاب

تبعیت ماده و معادلات فیزیک از اختیار

تبعیت «اشعه» از اختیار انسان؛ به عنوان مبنای علم فیزیک در تشعشع، تموج و تجسس

حضور اختیار انسان در سطح مولکولی، با توجه به تبعیت اشعه از اختیار انسان

فیزیک حیات به مثابه علم مطالعه قاعده‌مند و ریاضی‌شده رفتار اختیار

محدودیت اختیار

- ◀ مطلق نبودن امداد برای قدرتطلب و محدود بودن آن به مشیت بالغه
- ◀ عدم امکان مخالفت اختیار با مراتب اشتداد عالم
- ◀ عدم امکان تناقض اختیارات در مراتب مختلف؛ با تعریف اختیار به طلب ولايت
- ◀ بازگشت اختیار به فاعلیت ترکیبی عبد و حضرت حق
- ◀ مقید و محدود بودن اختیار به شاء منصب بالاتر
- ◀ نیاز اختیار به بستر و زمینه برای ظهور و پیدايش

سطوح اختیار

- ◀ قدرت الطلب؛ عنوان نازل‌ترین مرحله اختیار در شناخت‌شناسی
- ◀ تقسیم اختیار به سه طبقه: محوری، تصرّفی و تبعی
- ◀ اختصاص اختیار محوری به فاعلیت حضرت حق و معصومین(ع) به عنوان اولیاء نعم
- ◀ محوریّت اختیار حضرت حق در تکوین عالم
- ◀ محوریّت اختیار معصومین(ع) در تاریخ
- ◀ اختصاص اختیار تصرّفی به انسان و جامعه و اختیار تبعی به غیرانسان
- ◀ حضور اختیار یک انسان در اختیار دیگری، در جهت پیدایش موجودات تبعی
- ◀ سه عنصر «سرعت، دقت، تأثیر» به عنوان شاخصه‌های توسعه اختیار در نظام کثرت اختیارات

السُّلْطَانُ وَرَجُلُهُ